

Hvers vegna lærverna framboð til Alþingis?

Hefðbundin störf kvenna hafa verið og eru enn vís heimildirekstur, barnauppledri og umörnum sjíkra og aldratva.

Þat er ekki tilvilkjum ein, sem rætur því, at fessi störf hafa lent í hündum kvenna. Líffræðilegt hlutverk okkar at bera og ala bárn hefur líka gætt ekki eiginleikum, sem tryggja umörnum og afkomm aftkvæma, ss. áslit, umtryggjussemi, Seizingi, tryggð, samviskusemi, matni og þarmig mætti lengi telja. Allir fessir eiginleikar eru vanlegir til mannvæktar, en þeir eru uitánlega mismunandi riki í ekki einstaka kvenna. Þó at þeir eru sín sammannlegt fimmast þeir í ríkara mali hýja komum en hörlum og fessir eru ekki drijgir til valdaðarit.

Ít sama hátt hafa kastar aðra eiginleika, sem tryggja afkomm segundarinnar, ss. samkeppnisland, árásarhvít, dífsku, teknihryggja, baráttuviðja o. fl.

Fessir eiginleikar, sem líka eru sammannlegt henta mun teknar til að berjast um vald og halda því.

Het samgjoni má þó segja, at hvorug eiginleika-
gerðin sé leitið eða verri en hin, þeirra er bara
misjafnlega mikil þarf eftir aðstæðum.

Þó er það svo, og liggr kannski í blubanna
eðli, at karlar sjáma, ekki bara á Íslandi,
heldur líka heiminum í dag.

Hinit karllegu eiginleikar eru fari ráðandi um
gong og steppu mala, án fess at fá
eðlilegt og réttmælt vegi frá hinum kvenlegu
eiginleikum.

Blind rökþryggja og þróng tækniþryggja, sem
rofnar eru í íslenskum uit tilfinningar og
síðferðiskenni, hafa getið af sér áður óþekkta
ógn, lijamörkuvepr, sem geti eytt marm-
hynnim og jafnvel óllu lífi á jördinni.

Þráðarhvít, valdraför og lastþryggi hafa leitt
lin nágórnadarkapphlamps, sem löngr er
varðið upp fyrir, ekki bara hifnt, heldur
líka ráð og næru valdhafa, sem mi sitja
uppi með vopnarsafn, sem getur deytt hinum
óskilgrinda órin a. m. k. 40 sinnum.

Ein vopnin eru óþarf ef óvinatlu er eytt.

Að sama líma og fessi vogn hafa verit smíðed
þefur ekki teknist at tryggja meginþessa mamm-
kyns samundi lífskjóð, hvortki fæða, lífsmati;
heilbrigði, menntum, vinna eða öruggi.

Því stand ég hér í dag, at mið blöðskorar
og ég ékkast um líf barnama minna
og finnst ég geti ekki met andvara- og
atgerða leysi látið dama þau eða önnur
börn. til danta met geydungarupnum,
sem háð eru gefið til akvæðumum og
mennlegum mistökum.

Hitt enna, sem ég sí til lejargas er, at rödd
þúrra, sem hlín að og vernda líf láti
mi til sin heyrja, felli upp sé muninn
ellefta stund.

Er ekki kominn líni til at málvarar
himna kvenlegn eiginleita gefi sig í ljós?

Ber ohnir ekki frumstytla til at tryggja
framtíð og líf barnama okkar?

Ónnur mið sáttar mið óþeislata tælmiþruggju
og mengum jardarum? Rányrkjur og tæmingu
himna ymsir andlinda hennar?

Þetta er þróum, sem skapar ómáld vandamál fyrir komandi hvernigðir.

Er ekki kominn líni til, at ákvæðana takan í fjéðfélaginu tali meira mið af lífi félks og umhverfi?

Við þurum að leggja lét okkar í vegar skílarar til að breyta áherslum ákvæðana tökum.

Við skulum vera stoltar af kvenleik okkar og nýta hann til að breyta fjéðfélaginu.

Við megin ekki látta þessar verðmæð eigindir fjóra okkar í áhreiplausum stédum, sem fippjendur og fælendur misvitra ákvæðanna kalla. Við dilium þessar jörd, lífi okkar og börnum með höfum, okkur ber skylda og ábyrgð til að vera marktakir samherjar við ákvæðanatéku.

Við getum eg eigin að vera gerundur sögumur eins og þér.

Þú skyldur komi setta sig við ólaunum eta laglannum slöf vegna hynfests sínus?

Þó eru þau einmitt þessi slöf, sem við halda daglegu lífi fjéðanna, endurmyja og viðhalda tegundum meður.

Hver er verðmata mál af þetta eðr
lítilsigld störf?

Heimurinn kallas á nýja rödd í sjáenmálinum,
mitt gildismál, nýja vidd.

Eg veit, at sú rödd leyr í konum eg at hún
krefst fójeðfélagsgerðar, sem tekur meira mið
af manneskjumni og þórum hennar.

Við þurum sjálfar at skila reynsluheimi
óhús og tjáningu á tvenlegum eiginleikum
inn í Stjórnkerfi.

Við þurum at vinna leng á og skilja birk óhús
og vammatakernd og taka síðan þátt í
stjóreinsjásum uppá eigin spjötur, en ekki
sem effirhefur karla.

Þat er fyrst þegar við hefum löggt reynslu-
heimi óhús miðurkerningu og sjálfar reynt
at skilja stjóreinsjásuheim kvela, at konur
og karlar geta umist saman.

Enn er mið standa mál hér í slenskum konum
en þær minnst virkar allra Norðurlanda kvenna
í sjáenmálinum. Nú ríkis baráttu milli sjáen-
mála flæðha í Íslandi þar sem kosningar

fara í hendi. Komur hafa ekki átt upps á pallberðið innan fessna gamalgróim valdastofnanna. Karta eg er skýrasta dæmi, íslit myndastafina prífkjara, þær sem komur meðin illa inni.

Er mið ljóst at varla fjölgas komum á þingi ef ekki er at gert, en þar sifja mið 3 komur en 57 karlar.

Eg hef mannsynlegt at brugta fessn hlutfalli og hef sunið, at kvenna frambod, utan eða innan flekka eigi rétt á sér.

Sjálf er eg tilbymst kvennaframbodi á farsendum kvenna, þær sem komur hafa svigrim og ráð til at mæta stefnu eftir eigin hífði, stefnu sem teknar mark og mit af reynslu kvenna.

Eg líf að slikt frambod sem líma bíls bundna líst til at skyrja isamstéttu kvenna meðan þær fólk sig á ótrænum sláðum.

Við saljum skyrk, samis og skilning hver til annars.

Slikt frambod er ekki gegn körum heldru fyrir komum og um líst fyrir ekinn öll.

þat getur ráðið slíðum í lífi einstaklings
at ferkja sinn vifjumartíma. Same gildir um hópa.
Tog finn, at vifjunar líni kverma er Komum.

Smað ekkið Islandinga og fæt er kastur, þær
gefa ekki átakspunkt í vegarstengimini til
at lyfta Grekkistókkun, tekniferi sem ófáum
einstaklingum tejast meðal slíðfjöldar.

Gleynum því ekki, at þat sem við gerum
fyrir ekkið sjálfsar í dag, fess myða dætur
ekkið og synið á morgun.

Við söljum því fram með reynslu og
þekkingu kverma og því á lífis i vegarresti.

Gudrún Þórnarstóðil
flutt á fundi á
Hótel Berg 26/2 '83

A síðastliðin væri hreyfust skiptar skráðar, bæti meðal kvenna og karla um þat, hvort mannsyni væri til þess fyrir komur at lejda fram sérstakan Kvenna lista til Alþingis. Ímsið ólliðust þat, sem þeim fannst vera aðskilnuðarstefta og sérland eða jafnvel hófnum á samstarfi við karla og áttu erfið met til að skilja, hvat þat væri sem komur mildur en fengju ekki frangengt innan hinna hefðbundnum sljónmála flakka.

Staðreynslun var samt sú, at konunum hefur ekki tekið at ná fullorðnum sínum inn á Alþingi í gegnum hina hefðbundnum sljónmála flakka. Æn þat, at komur eignist fulltona á þingi er ein af mörögum leidum kvenna til at verðar viktar í akvastana töhu og skefnumótum Þjórfelagssins.

Og hvers vegna hafa komur ekki komst inn á þing?

"Þær trýsta sér ekki í lössáttusætin", segja karlarnir í flakkunum. "Þat er ómögulegt at fá þær til at taka sæti á listunum". "Við finnum engar frambarilegar komi", segir þær líka.

En þær sem síði fisk i slagum, slípa gíðanum "öugg" sái á listunum, f.e.a.s. sali. Þær sem lítil hætta eru á því, at þær verði kvenar inn á þing.

En gæti þat verit, at komur felli ný ehlu uit þat ②
at starfa eftir leikreglum karla? Gæti verit, at þær
þrifst illa innan þeirra gamalgrónum valðræfana
karla sem flókhannir eru? Reynslan syris ehlu,
at rödd hvenna drukkarar gjarnan í sluglminga-
glamr innan heftibundina sljáinnila flakka og
þeim gengur eft illa at fá hljémgum fyrir mál sín
þat, nema þar taki upps leikreglus karla og standi
þeim á spordi.

En viljum uit þat?

Enn uit fríður ehlu eigin lífssyn og verðmætamaði
m. p. a. hafnar trúntleika ehlu?

Er ekker ehlu mannsynlegt, at draga ehlu uit ut
þeim ys, sem kæfir rödd ehlu til at hún heyrist?

Síði uitundarvakning, sem er óf hefur meðal hvenna
í síðastliðnum áratung hefur sannfest ehlu meira
og meira um þat, at uit erum gjaldgengar á ekker
eigin fersendum, i hraffli eigin verðleika og viljum
vera meðnar sem slike.

Frumkvædi hvenna skyrkist mjög á síðastliðnum
áratung uit steðnum Rautselská hreyfingarins, sem
vakti miklu unradum.

Kvæma fíðagurum 1975 ferdí kínun heim sanninn um þat, at fójeþfélögð er ekki staðhæft án fram-laga þeirra. Þessi vitneskjá um miðlunagi sitt og líka um hinn ófnilega samtakamist kvæma hefur blundit með íslenskum kínun síðan og er smáin sáman at vaka til verha.

Kjöt Vigdísar Fimbergadéttu í ferska embætti og frambæst kvæma til bæjarstjórnar og Alþingis eru ein fyrstu fræin sem blomstra. Í Gýlfarit hafa svo lýgt ynni samtök kvæma sem leita sér fyrir -bættum launum og kjötum kvæma.

Kvænnarhverf hefur verið stefnast og gegnið miðlunagríð blutverki. Kvænnarátgjéf er emprennt mytihinn til starfa í mynstafrunum Kvænnahúsi á Hotel Vík út Vallarstrati.

Allt eru þetta skref i því átt at bæta hagkvæma og allt eru þetta skref sem komur hafa sjálfs stigjat og átt frumkvæði að.

Samtakata kvæma er mannsynleg til at glæta og efla frumkvæði ohver og ég sel, at kvæma hreyfingar sín þess vegna miðlunagríðar af löggjapi og bakhjárl. Blutverk þeirra er bæti at anka sjálfs franskvæma og líka at sluttla at uitundarvækinu þeirra og svejja þær til ólita.

En hvat er þat sun sem komurur vilja fegar
þat vakra til díða og hvernig myndi ákvæðana takaan
breyfast ef komur varu þar mikari? ④

Ef uit litum að þó stadi i opinbærri lífi þar sem
ákvæðanir hafa verit telnar, þá sjáum uit, hve
komur og børn eru lítil símleg. Komur tæpliga,
børn alls ekki. Þaður skyldi ætla, at þetta var
huldufólk, óhvomin bönnin hermað Enn.

Bætta speglar kannski forgangsréttina og um hryggjinn
hins ráðandi kerfis fyrir komum og børnum, at þau
er ekki talin þar gjaldgeng og hafa lítil aðhrif
á ákvæðana tökuna.

Enn eg mi er gilda leikreglus kírla fyrst og fremst
þegar telnar eru ákvæðanir og forgangsrétt ákvæðin
fyrir þjórfilagi allt.

Ef uit litum sun að allan heiminn þar sem súmu
lögmal hafa gild og sjáum þá sjálflæðdu sem uit
kom komin í með uiglumata kappklærpi, autlinda-
fuðr, mengun, sun ekki sé talat um hungur og
sjálfdóma, þá finnst mér vera hroplandi mannsyn
á því at uit breytum um leikreglus og verd-
matarmat.

Þriturist erum uit öll manneskjut með sameiginilegar
þarfi og drama en þat sem að skilur ekki m. a.

et, at uit hófum ólíkum blutverkum at gegna.
Þessi blutverk ákvæðast af ýmsu, t.d. kynferti og
reyndin er sú, at kynblutverkum karla og kvenna
tilheyra ólik störf. Reynslan af þessum ólíku störfum
hefur gefit ohvur mismunandi lífssýn og verðmata-
mat. Æg til, at þat blutverk kvenna at ala og
annast bæn og vera almenni i manum umörnnun-
lengslum mit ósjálfkjarga líf vegna æstu, eftir eða
sjukulika hafi gefit þeim verðmata mat og lífssýn
sem setur marnlega velfert í öndregi.

Komu hafa líka verit íðnari en karlar mit at leggja
rækt mit marnleg samskipti og hafa þannig skráð
at þui at vepla þann nef samhildum og frítar
sem kvað hefur daglegt líf þjóðanna áfram
kynsléð fram af kynsléð. Æg til þess vegna, at
mannlegri velfert og varðveislu frítar sé vel bergrit
hendum frestra. Þess vegna fínst mér, at bæti
komu og heimurum eigi heimþingur á þui, at þær verdi
vikni og sijnilegri mit ákvæðana tökuna í þjóðmálum.

En komu þurfa freksi og réttindi til at leita sér.

Við kvenna lista komu leitum eftir þui jafnvelli, sem
felur i sér freksi komunnar til þess at vera meðin
jafnvelliha á sinnum eigin ferendum, eftir eigin
verðleikum, vinnandi þau störf sem hin vinnur.

Við rípnunum því jafnvelli, sem feler í sér rétt konunnar til að fá að feta í fólkas karla. Þó hún megi kliffa "upp" verkefna - og vortningastigann til að nái því þegar þær sem karlar standa, og þá verði hún jafnvellihi.

Það er staðreynd, at sunköldust kvemastörf en laglauna-störf i fjórfélögum og það stafar fyrst og fremst af því að það verðmætamat, sem hefur ráðið þegar verit er að greifa laun hefur ekki lagt þessi störf að jöfnu uit ónnar. Og kannski hitt líka, að heftbundin kvemastörf eru oft ná lengd þeim störfum sem unnu eru launalaust inni á heimilum. Því eru þau ef til mill talið svo sjálfségt þjónusta, að ekki þarf að borga fyrir þau. Þó eru þetta idu lega lífsnautsynleg störf fyrir daglega velfert manna.

Til hneigingin hefur verit sii að efja konum uit í heftbundin karlastörf til að leita jafnvellihi. Þutu til þurfa komur að eiga fjalst val um starfssuð, en með fimm ekkerf athugaverf uit það þeit sum störf sér kvemastörf og það einnórtunga. Það sem þarf að breytast er það verðmætamat sem línigat til hefur sett þau skerð lagra en ónnur störf. Þannig geta komur óðlast jafnvellihi í krafti hvern-blutverks síns. - Það er þessi breyting að verðmæta-mati sem ég held, að komur þarfist mest af öllu.

þat þarf at vitarkenna lífsgildi og framlag kvenna til fjölfilagsins, en ekki at knýja þær til þess at taka upp lífsgildi kvena sem sín eigin.

Þat hefur verit sagt, at frumkvæti ehver að Bláningi hafi kennst fyrst og fremst at hinum miðlun málum.

Þat er rétt og kannski er þat einmitt vegna þess, at þau mál hafa verit vanrælt. Þessi vanræktu mál eru snumum kölluð kvemannmál.

Skyldi þat vera vegna þess at karlarnir sinnar þeim ekki "g" þat kennur i hlut kvemannar at annast um þau? En aðurílat eru öll mál kvemannmál. Við erum helmingar fjöldarins og getum ekki skorast undan því at taka afstæðu til allra mala. Þat, hæknum við Kvemalista komur líka gert með því, at ~~tíðar~~ afstæða til allra ~~mála~~ mikið ákvæðna afstæðu ehver i öllum meginmálum eins og fram kennur í steftumskrá ehver og er hin ekki síður itarleg en amara stjórnála samtaka.

Við hæknum haff at leidargjöri hagnumi kvenna og barna þegar við tökum afstæðu til þeira síðstæðu mala sem upp koma hveju sinni. Þetta er ekki erfið sjónarhorn til vidnidunar og ég er samfæst um, at þat sem kennur kennum og bætum best er líka best fyrir kvena. Þess vegna fel ég ekki vima fyrir fjöldarlag en ekki vera frængjinn.

Við ^{erum ekki þverprófliðir} ~~hæknum ákvæðna steftum~~ í þeim skilningi, at við hæknum gengjum í ór um flólkum unn snum og gerst mótlæknar til at gera kvenið ekki saman

um hagsmuna mil kvenna. Það er miklu frems, at
kvæn frelsis baráttu ~~leggi til grundvallas~~ og byggir á
ákvæðum lísuusþerfi enda leggjum nist til grundvallas
stefnuméltunar ehbar verðmeta mat, sem tryggir velferð
manna almennu. Þui er sú hagsmuna baráttu kvenna
sem nist keitum ohnus fyrir, jafnframt baráttu fyrir
letra heimi og þannig fíjot mala baráttu a' vitum
grundvelli.

Flestir kerlar sjá ekhus til frá heftibundnum sjónarritum
og finnst endilega at nist hljóðum at vera og vilja
sjálfs staðselja ekhus óðru hróru megin nist einhverja
indamærlini, sem stílur at vinstrit og hægrir.

Vist suðum þui gíðan til, at nist séum i þrójir
vildinni. Síð hugafarsbylding sem nist ainnun at,
þrist ekki á pélitíslu þrópi frá vinstri til hægrir eða
hægrir til vinstri.

Vist þurfum öll at opna hugshet ehbar fyrir nýjum
hugmyndum eg lyfja hugarnum til meiri vefsýni til
at geta rafat inn í heiluða eg mannsemandi
famli. [Vist þurfum líka öll at rafata met ekhus
hafi leikana til at síma nýjum malumum.

Eins og danska skildkonan Charlotte Strandgaard sagði:
"Hitt nýja maðraveldi mun leysa vandamil heimsins
vegna þess at umhiggjan fyrir einstaklingum verður
þar rafandi eg hitt nýja maðraveldi kemst ekki á
fyrir en nist verðum öll maður eg sýnum þessa umhiggju
burðsóð frá kynferti ehbar eg aldri."

Först delas posten ut på de olika områdena
och sedan sätts tillbaka samman i
varje respektive.

~~Först~~ Först sätts

med det detta?